

نیشن

■ مارس/آوریل ۲۰۲۲

این شماره به نکته‌های مهمی اشاره دارد: از جمله سیاهان در آمریکا و سرنوشت آنها در سرزمین جدید، کووید و تأثیری که بر آموزش و تدریس داشت که موجب شکل‌گیری فضای نوینی در آموزش اینترنتی شد. با این حال، کووید و جنگ‌های فرهنگی مهاجرت معلمان را به یک وضعیت اضطراری تبدیل کرد.

نشال اینترست

■ مارس/آوریل ۲۰۲۲

در دوران ریاست‌جمهوری بایدن برخی از مهمترین اتفاقات رخ داد که باعث شد بسیاری از تحلیلگران به قیاس‌های تاریخی روی آورند. از جمله این اتفاقات خروج بی‌برنامه از افغانستان و سپردن این کشور به طالبان بود و اتفاق دیگر، حمله روسیه به اوکراین و چگونگی مدیریت اوضاع بود که بزرگ‌ترین آزمون بایدن نام گرفته است.

فصلنامه واشنگتن کوارترلی

■ زمستان ۲۰۲۲

محور این مجله «چین» و بازیابی غرور این کشور است. به نظر می‌رسد نظام بین‌الملل بار دیگر می‌رود که دوقطبی شود. سیاست‌گذاران و سیاستمداران و تحلیلگران باید انتظارات خود از روابط چین و آمریکا را از نو شکل دهند. این دوقطبی اگر چه باز هم «شرقی-غربی» است اما قطب شرقی این بار چین است. این البته به معنای جنگ سرد جدید نخواهد بود.

می‌رساند. این جرعه در نوامبر ۲۰۱۳ زده شد زمانی که یانوکوویچ معامله بزرگ اقتصادی که با اروپا در حال مذاکره بود را رد کرد و تصمیم گرفت که به جای آن، پیشنهاد متقابل ۱۵ میلیارد دلاری روسیه را بپذیرد. این تصمیم منجر به تظاهرات ضددولتی شد که ظرف سه ماه بعد رو به وخامت رفت و تا نیمه فوریه به مرگ حدود یکصد معترض انجامید. فرستادگان غربی با عجله به کی‌یف رفتند تا بحران را حل کنند. در ۲۱ فوریه، دولت و مخالفان به توافقی دست یافتند که به یانوکوویچ اجازه داد تا زمان برگزاری انتخابات جدید در قدرت بماند. اما این توافق بلافاصله از هم پاشید و یانوکوویچ روز بعد به روسیه گریخت. دولت جدید در کی‌یف طرفدار غرب و تا مغز استخوان ضدروس بود و این شامل ۴ عضو عالی‌رتبه بود که به آن‌ها به طور قانونی برچسب نوافاشیست زده شد.

اگر چه گستره کامل دخالت ایالات‌متحده هنوز آشکار نشده اما واضح است که واشنگتن از کودتا حمایت کرد. «نولاند» و سناتور جمهوری خواه «جان مک‌کین» در تظاهرات ضددولتی شرکت کردند و «جفری پیات»، سفیر ایالات‌متحده در اوکراین، پس از سرنگونی یانوکوویچ اعلام کرد که این روز «روزی برای کتاب‌های تاریخ» است. همان‌طور که جزئیات یک گفت‌وگوی تلفنی فاش شده نشان می‌دهد، نولاند مدافع تغییر رژیم بود و از «آرسنی یاتسنیوک»، سیاستمدار اوکراینی، خواست تا در دولت جدید نخست‌وزیر شود که او هم قبول کرد.

جای تعجب نیست که روس‌ها با هر گرایشی فکر می‌کنند غرب در برکناری یانوکوویچ نقش داشت. برای پوتین، زمان اقدام علیه اوکراین و غرب فرا رسیده بود. اندکی پس از ۲۲ فوریه، پوتین به نیروهای روسیه دستور داد تا کریمه را از اوکراین بگیرند و بلافاصله این شبه‌جزیره را ضمیمه روسیه کرده و به عبارت دیگر در آن ادغام کرد. این کار به لطف هزاران نیروی روسی که از قبل در پایگاه دریایی سواستوپل در بندر کریمه مستقر بودند میسر شد. کریمه هدف آسانی بود زیرا نژاد روس در آنجا تقریباً ۶۰ درصد جمعیت را تشکیل می‌داد. بسیاری از آن‌ها خواستار خروج از اوکراین بودند. سپس، پوتین فشار زیادی را بر دولت جدید در کی‌یف وارد کرد تا این کشور را از ایستادن در کنار غرب علیه مسکو بازدارد. پوتین آشکارا اعلام کرد که اوکراین را به عنوان کشوری کارآمد ویران خواهد کرد قبل از اینکه اوکراین اجازه یابد که به یک دژ غربی در بیخ گوش روسیه تبدیل شود. در این راستا، پوتین مشاوران، تسلیحات و حمایت دیپلماتیک را به جدایی‌طلبان روسی در شرق اوکراین که کشور را به سمت جنگ داخلی سوق می‌دهند ارائه کرده است. او ارتش بزرگی را در مرز اوکراین جمع کرد و [قبل از شروع جنگ رسمی علیه اوکراین] تهدید کرد که در صورت حمله اوکراین به شورشیان، دست به حمله خواهد زد. او قیمت گاز طبیعی را که روسیه به اوکراین می‌فروشد به شدت افزایش داده است و خواستار پرداخت پول صادرات گذشته است: پوتین بازی سختی را شروع کرده است.

منبع: فارن افرز

آبخازیا و اوستیای جنوبی را به دست گرفتند. مسکو نظر خود را بیان کرده بود. باوجوداین هشدار صریح، ناتو هرگز آشکارا هدف خود را برای وارد کردن گرجستان و اوکراین به این ائتلاف رها نکرد. ناتو با عضویت آلبانی و کرواسی در سال ۲۰۰۹ به پیشروی ادامه داد.

اتحادیه اروپا نیز به سمت شرق حرکت کرده است. در ماه می ۲۰۰۸، این اتحادیه از «ابتکار مشارکتی شرقی» خود رونمایی کرد؛ برنامه‌ای برای تقویت رفاه در کشورهایی مانند اوکراین و ادغام آن‌ها در اقتصاد اروپا. جای تعجب نیست که رهبران روسیه این طرح را به مثابه چنین دشمنی با منافع کشورشان می‌بینند.

فوریه گذشته، قبل از اینکه یانوکوویچ مجبور به ترک قدرت شود، سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، اتحادیه اروپا را به تلاش برای ایجاد یک «حوزه نفوذ» در اروپای شرقی متهم کرد. از دید رهبران روسیه، گسترش اتحادیه اروپا ابزار استتاری برای گسترش ناتو است. آخرین ابزار غرب برای جدا کردن کی‌یف از مسکو، تلاش‌های آن برای گسترش ارزش‌های غربی و ترویج دموکراسی در اوکراین و دیگر کشورهای دولت‌های شوروی سابق بوده است؛ طرحی که اغلب مستلزم تأمین مالی افراد و سازمان‌های طرفدار غرب است. ویکتوریا نولند، دستیار وزیر امور خارجه ایالات‌متحده در امور اروپا و اوراسیا، در دسامبر ۲۰۱۳ برآورد کرد که ایالات‌متحده از سال ۱۹۹۱ بیش از ۵ میلیارد دلار برای کمک به اوکراین جهت دستیابی به «آینده‌ای که شایسته آن است» سرمایه‌گذاری کرده بود. به عنوان بخشی از این تلاش، دولت ایالات‌متحده «بنیاد ملی دموکراسی» (NED) را تأمین مالی کرده است. این بنیاد غیرانتفاعی، بیش از ۶۰ پروژه را با هدف ارتقای جامعه مدنی در اوکراین تأمین مالی کرد و کارل گیرشمن رئیس «بنیاد ملی دموکراسی»، این کشور را «بزرگ‌ترین جایزه» نامید. پس از پیروزی یانوکوویچ در انتخابات ریاست‌جمهوری اوکراین در فوریه ۲۰۱۰، این بنیاد به این تصمیم رسید که او تضعیف‌کننده اهداف این بنیاد است و بنابراین تلاش‌های خود را برای حمایت از مخالفان افزایش داد و مبادرت به تقویت نهادهای دموکراتیک کشور کرد. وقتی رهبران روسیه به مهندسی اجتماعی غرب در اوکراین می‌نگرند، نگران می‌شوند که مبدا کشور آن‌ها هدف بعدی باشد. به سختی می‌توان گفت چنین ترس‌هایی بی‌اساس هستند. در سپتامبر ۲۰۱۳، گیرشمن در واشنگتن پست نوشت: «انتخاب اوکراین برای پیوستن به اروپا نابودی ایدئولوژی امپریالیسم روس که پوتین نماینده‌اش است را سرعت می‌بخشد». او افزود: «روس‌ها هم با یک گزینه مواجهند و پوتین ممکن است خود را در سوی بازنده ببیند آن هم نه فقط بازنده در داخل بلکه در خارج هم».

ایجاد یک بحران

بسته سه‌گانه سیاست‌های غرب-گسترش ناتو، بزرگ‌تر شدن اتحادیه اروپا و ترویج دموکراسی-به آتشی که در انتظار مشتعل شدن بود سوخت

پوتین مشاوران، تسلیحات و حمایت دیپلماتیک را از جدایی‌طلبان روسی در شرق اوکراین که کشور را به سمت جنگ داخلی سوق می‌دهند ارائه کرده است. او ارتش بزرگی را در مرز اوکراین جمع کرد و [قبل از شروع جنگ رسمی علیه اوکراین] تهدید کرد که در صورت حمله اوکراین به شورشیان، دست به حمله خواهد زد. او قیمت گاز طبیعی را که روسیه به اوکراین می‌فروشد به شدت افزایش داده است و خواستار پرداخت پول صادرات گذشته است